

Tisztelt Olvasó!

Jelen számunkkal Baka István emléke előtt tisztelgünk. Ötven éve született, s szinte már halála is a távlatokba vész. Az idő örült pörgése, gyorsulása átértékeli a pillanatot, a végest és végtelent. Baka Pista testét szétrágta a rák, pora mára elkeveredett a szekszárdi löszös, agyagos talajjal. Az alsóvárosi temetőből azonban Yorrick ránk lát. Szomorúan, gúnyosan, letargikusan nézi mit is művelünk mi itt lenn, hogy ez az egész oly esztelen és értelmetlen. És mit teszünk mi magyarok és nem magyarok, hogy csalfa jelszavak, ígéretek, biztosnak vélt irányok után végre megérkezzünk önmagunkhoz, hogy hazataláljunk.

Tisztelt Olvasó!

Egy lapot azért írnak a szerzők, hogy az olvasók elolvassák. Ez az egyszeregy akkor igaz persze, ha a lapra van pénze kiadónak és olvasónak. Bár a régióban, nemzetben és Közép-Európában egyaránt gondolkodó szemléletünk nemes alapítványok támogatására nem talált, megpróbálunk kitartani.

Reméljük Ön is.

*A szerkesztőség*